

Minningarorð um Sunnevu Dalsgaard

17. desember fingi vit deyðsboðini av Sunnevu, hon bleiv bert 41 ára gomul.

Ikki grunaðu vit tann morgunin, hon fór heim aftur, tí hon ikki feldi seg væl, at hon ongantíð kom aftur í barnagarðin.

Vit høvdu ikki havt varhugan av, at Sunneva var álvarsliga sjúk, tí hon gráði seg ongantíð.

Sunneva var ógvuliga góð við børnini og tey við hana. Hon var altíð klár at ugga tey, tá okkurt var í vegin, og børnini vistu, at um vit ikki høvdu tíð, so gav hon sær altíð stundir at spæla við tey.

Saknurin er stórur, eisini hjá okkum sum arbeiddu saman við Sunnevu.

Hon arbeiddi í barnagarðinum í 22 ár. Hon var ein góður arbeidsfelagi, hjálpsom, altíð klár at hjálpa, tá astóð. Hon var altíð glád at koma til arbeiðis, og tað arbeiði hon var sett til gjørdi hon til fullnar.

Eisini høvdu vit manga hugnaliga og skemtiliga løtu saman uttanfyri arbeiðstíð, ikki minnst hennara 40 ára føðingardagur, tá tit, Rókur, Sonja, Joannis og Eyðna gjørdu dagin so hugnaligan fyri Sunnevu og okkum.

At Sunneva var nógu avhildin sást tyðuliga av tí nógvu fólkinum, ið fylgdu henni til gravar. Tað eru nógv, sum sakna Sunnevu, men saknurin man vera størstur hjá tykkum; mammuni, beiggjunum, svágarindunum og teimum hon var fastur at, og ikki minnst hjá tær Sigurð, sum kom at missa hana so skjótt.

Friður verið við minninum um Sunnevu.

Starvsfólkið í barnagarðinum

Kommunuskrivari

Til Sands Kommunu verður søkt eftir skrivara, at byrja sum skjótast.

Kunnleiki til skrivstovuarbeiði krevst.

Roknað verður við 3/4 arbeiðstíð.

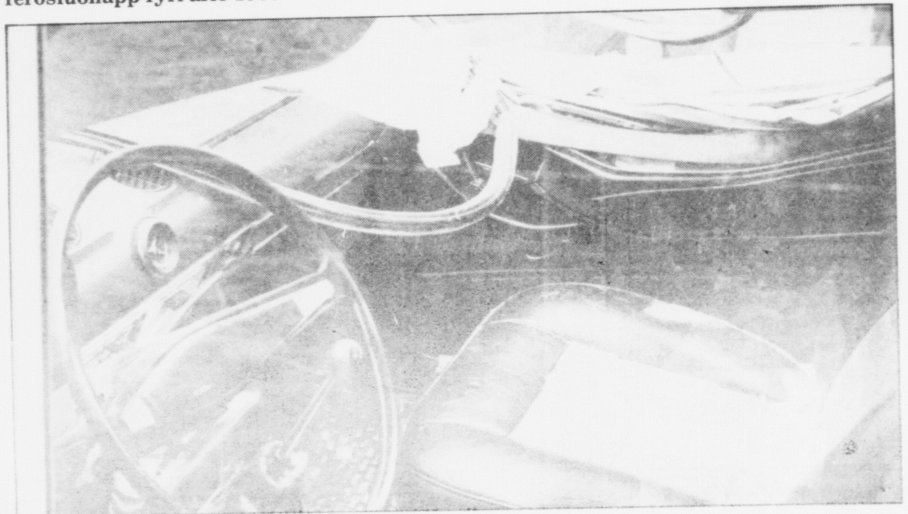
Skrivlig umsókn verður at senda til:

Sands Kommuna
3811 Sandur

Nýggj kanning um ferðsluóhapp:

Skaðarnir eru álvarssamari í dag enn fyri fimm árum síðan

— visir ein kanning, sum Jan Jespersen hevur gjørt um skaðatilburðir í samband við ferðsluóhapp fyri árið 1983

Mynstrið í ferðsluóhappum broytt

Føroyingar noyðast helst at umhugsast nýtslu av trygdarbelti í bili.

— Hetta sigur Jan Jespersen, lækni, sum saman við Høgna D. Joensen, landslækna og Óla Mikkelsen, yvirlækna, hevur stovnað Føroya Felag fyri Ferðslufrøði.

Felagið varð stovnað í fjór, og hevur til endamálið at visa á vandan í ferðsluni, — út frá einum læknaligum sjónarmiði. Ætlanin er eisini at fáa fólk, sum hava áhuga fyri ferðslumálum, at gerast limir í felagnum.

Jan Jespersen, skurðlækni á Gentofte Hospital, starvast í lötuni á Klaksvíkar Sjúkrahúsi. Í 1978 gjørdi hann saman við August G. Wang, lækna eina kanning um ferðsluóhapp í Føroyum.

M.a. visti kanningin, at mynstrið í ferðsluóhappum í Føroyum ikki líktist teimum í hinum Norðurlondum.

Eitt nú vóru fleiri skaðar í beinum í Føroyum, meðan skaðar í hvøðinum vóru minni, — í mun til í grannalondum. Av hesum var niðurstøðan, at ferðsluóhapp, har bilar stoyttu frontalt saman, vóru færri her enn aðrastaðni, og at prutl-

koyringin í Føroyum elvdi til fleiri óhapp enn í grannalondunum. Prutl-koyringin var ein orsök til tey mongu ferðsluóhappini, har fólk fingi løst í beinini.

Sosíalurin hevur tosað við Jan Jespersen, sum nú, — fimm ár seinni hevur fylgt hesi kanning upp.

Jan Jespersen: — Tá vit gjørdu kanningina í 1978, var altíð ætlanin, at vit skuldu fylgja henni upp seinni. Hesaferð hava vit bert tikið teir størstu skaðarnar við, — t.v.s. har innlegging og læknaviðgerð hevur verið neyðug.

Tekin eru til, at ferðslumynstrið í Føroyum er broytt seinastu fimm árin, á tann hátt, at vit nú hava fleiri álvarssamar skaðar, har fólk hava fingið skaða í hvøðdi. Samstundis visir kanningin, at løstir í beinum eru minni í mun til í 1978.

— Hugsandi er, at teir, ið koyrdu prutl fyri fimm árum síðan, nú koyra bil, serliga tá vit eisini vita, at aldursbólkurin sum gera flest ferðsluóhapp eru 18-22 ára gomul fólk.

Niðurstøðan er tann, at ferðslumynstrið á óhappum nú líkist teimum í hinum Norðurlondum.

Neyðugt er tí at umhugsast, hvat kann setast í verk fyri at basa hesum óhappum. — Eitt er kortini vist, at tað er álvarssamari at fáa løst í hvøð enn í bein, tí viðgerð og sjúkratið er longri og torførari.

Sammetingin við kanningina í 1978 visir eisini, at tað nú eru fleiri samanstoytir. Tí er tað ein grundgeving fyri, at føroyingar nú noyðast at gera brúk av trygdarbelti, eins og í øðrum londum.

Í 1978 vóru 90 fólk innlögð, sum høvdu verið fyri ferðsluóhappi. Tal á sjúkradøgum fyri ferðsluskadd í 1978 var 751 dagar. Miðaltið á sjúkradagum var tá 8,5 dagar. Ein sjúkradagur í meðal var tá mettur til 655 krónur og

útreiðslurnar av hesum innleggingum til 491.905 krónur. Mett var, at mist arbeiðstíð tilsamans var 175 vikur og mist arbeiðstíð fyri sjúklingarnar í sama tíðarskeiði í krónum 210.000 krónur.

Tølini hesum viðvíkjandi eru ikki gjørd fyri 1983. Tó eru tølini fyri álvarssom ferðsluskadd, sum vóru innlögð og fingi viðgerð í 1983 — 80 í tali. Av tí at skrásettu ferðsluløstirnir fyri 1983 eru álvarssamari eru tølini fyri sjúkradagur og mist arbeiðstíð, umframt útreiðslur av viðgerð og innleggingum, ivaleyst hægri í dag.

Dagny

